

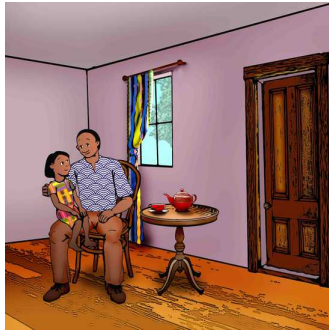

✎ Rukia Nantale
📧 Benjamin Mitchley
🗉 Marzieh Mohammadian Haghighi
🗣️ persisk / bokmål
📖 nivå 5

Barnebøker for Norge

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

وقتی که مادرسیمبگویره مرد، او خیلی غمگین بود. پدر سیمبگویره تمام تلاشش را کرد تا از دخترش مراقبت کند. کم کم آنها یاد گرفتند که بدون وجود مادرسیمبگویره دوباره احساس شادی کنند. هر روز صبح آنها می نشستند و در مورد روزی که پیش رو داشتند با هم صحبت می کردند. هر بعد از ظهر با هم شام درست می کردند. بعد از شستن ظرفها، پدرسیمبگویره در انجام تکالیفش به او کمک می کرد.

...

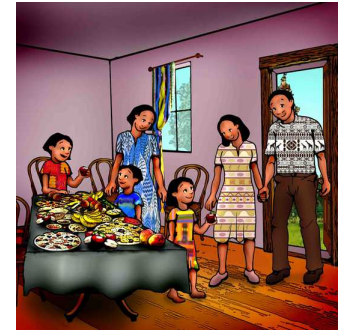
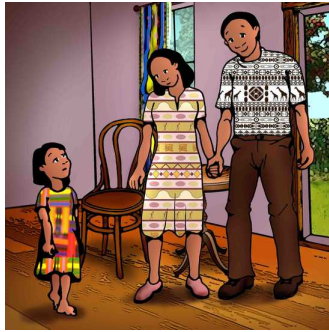
Da Simbegwires mor døde, ble hun veldig lei seg. Simbegwires far gjorde sitt beste for å ta hånd om datteren sin. Litt etter litt ble de lykkelige igjen, uten Simbegwires mor. Hver morgen satt de og snakket om dagen som lå foran dem. Hver kveld lagde de middag sammen. Etter at de hadde tatt oppvasken, hjalp Simbegwires far henne med leksene.

En dag kom Simbegwires far hjem senere enn vanlig. "Hvor er du, jenta mi?" ropte han. Simbegwire løp til faren sin. Hun stoppet opp da hun så at han holdt en dame i hånden. "Jeg vil at du skal møte en spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita", sa han og smilte.

...

یک روز پدر سیمبگویره دیرتر از همیشه به خانه آمد. او صدا زد، "دخترم کجایی؟" سیمبگویره به سمت پدرش دوید. وقتی که دید پدرش دست زنی را گرفته بتحرکت ایستاد. "دخترم، من می خواهم که تو شخص خاصی را ملاقات کنی. با اینجند گفت، "اترن، آنتیا هست".

آنیتا گفت، "سلام سیمبگویره، پدرت در مورد تو زیاد برایم گفته است." ولی او لبخند نزد یا دست سیمبگویره را نگرفت. پدر سیمبگویره خوشحال و هیجان زده بود. او در مورد اینکه اگر هر سه تای آنها با هم زندگی کنند، چقدر خوشبخت می شوند صحبت کرد. او گفت "دخترم، من امیدوارم که تو آنیتا را به عنوان مادرت بپذیری."

...

"Hei Simbegwire, faren din har fortalt meg mye om deg", sa Anita. Men hun smilte ikke og tok ikke hånden til jenta. Simbegwires far var glad og begeistret. Han snakket om at de tre skulle bo sammen, og hvor godt de skulle få det. "Jenta mi, jeg håper du vil akseptere Anita som moren din", sa han.

هفته ی بعد، آنیتا، سیمبگویره، عمه و پسر عمه هایش را به صرف عصرانه به خانه دعوت کرد. عجب ضیافتی! آنیتا تمام غذاهای مورد علاقه ی سیمبگویره را آماده کرده بود، و همگی تا جایی که جا داشتند از آنها خوردند. سپس بچه ها در حالیکه بزرگترها مشغول صحبت بودند سرگرم بازی شدند. سیمبگویره احساس شادی و شجاعت کرد. او زود تصمیم گرفت، خیلی زود، که به خانه برگردد وبا پدر و نامادریش زندگی کند.

...

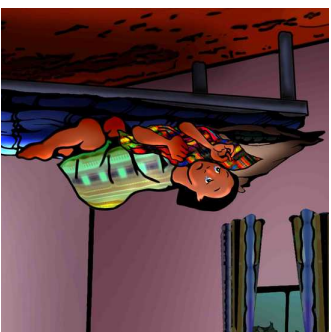
Neste uke ba Anita Simbegwire, sammen med fetterne, kusunene og tanta, hjem til seg på et måltid. For en fest! Anita lagde alle yndlingsrettene til Simbegwire, og alle spiste til de var gode og mette. Deretter lekte barna mens de voksne snakket. Simbegwire følte seg glad og modig. Hun bestemte seg for at snart, veldig snart, skulle hun flytte hjem og bo med faren og stemoren sin.

پدرش هر روز به دیدن او می‌رفت. سرانجام او با آنیلا رفت. او دستش را دراز
کرد که دستش را بگیرد. او گریه کرد و گفت، "من می‌توانم جفتی می‌توانم
"خوبه؟" او می‌گوید که می‌تواند. او می‌گوید که می‌تواند. او می‌گوید که می‌تواند.
استخوانی که به پدرش و صورتش را بگیرد. او می‌گوید که می‌تواند. او می‌گوید که می‌تواند.
قدم برداشته و دستش را دور او حلقه کرد.

...

Faren hennes besøkte henne hver dag. Etter hvert kom
han med Anita. Hun rakte hånden til Simbegwire. "Jeg er
veldig lei meg, vesla, jeg tok feil", gråt hun. "Vil du la
meg prøve igjen?" Simbegwire så på faren sin og den
bekymrede minen hans. Da gikk hun bort til Anita og la
langsomt armene rundt henne.

زندگی استخوانی که به پدرش و صورتش را بگیرد. او می‌گوید که می‌تواند. او می‌گوید که می‌تواند.
استخوانی که به پدرش و صورتش را بگیرد. او می‌گوید که می‌تواند. او می‌گوید که می‌تواند.
قدم برداشته و دستش را دور او حلقه کرد.
استخوانی که به پدرش و صورتش را بگیرد. او می‌گوید که می‌تواند. او می‌گوید که می‌تواند.
استخوانی که به پدرش و صورتش را بگیرد. او می‌گوید که می‌تواند. او می‌گوید که می‌تواند.
قدم برداشته و دستش را دور او حلقه کرد.

...

Livet til Simbegwire forandret seg. Hun hadde ikke
lenger tid til å sitte sammen med faren sin om
morgenen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble
for sliten til å gjøre lekser om kvelden. Hun gikk rett til
sengs etter middag. Den eneste trøsten hun hadde var
et fargerikt teppe moren hennes hadde gitt henne. Det
virket ikke som Simbegwires far merket at datteren hans
var ulikkelig.

بعد از چند ماه، پدرسیمبگویره به آنها گفت که باید برای مدتی خانه را ترک کند. او گفت، "باید به سفری کاری بروم." "ولی می دانم که شما مراقب هم خواهید بود." صورت سیمبگویره آویزان و غمگین شد، ولی پدرش متوجه نشد. آنیتا هیچ حرفی نزد. او هم خوشحال نبود.

...

Etter noen måneder fortalte Simbegwires far dem at han skulle være borte en stund. "Jeg må reise på grunn av jobben min", sa han. Men jeg vet at dere kommer til ta vare på hverandre." Simbegwire så trist ut, men faren la ikke merke til det. Anita sa ikke noe. Hun var ikke glad hun heller.

سیمبگویره داشت با بچه های عمه اش بازی می کرد که پدرش را از دور دید. او ترسیده بود ممکن بود پدرش عصبانی باشد، پس او به داخل خانه دوید تا قایم شود. ولی پدرش به سمت او رفت و گفت، "سیمبگویره، تو یک مادر عالی برای خودت پیدا کردی. کسی که تو را دوست دارد و تو را می فهمد. من به تو افتخار می کنم و تو را دوست دارم." آنها موافقت کردند که سیمبگویره تا زمانی که بخواهد پیش عمه اش بماند.

...

Simbegwire lekte med fetterne og kusinene sine da hun så faren sin på lang avstand. Hun var redd han skulle bli sint, så hun løp inn i huset og gjemte seg. Men faren hennes gikk til henne og sa: "Simbegwire, du har funnet den beste moren i verden. En som er glad i deg og forstår deg. Jeg er stolt av deg og glad i deg." De ble enige om at Simbegwire skulle bli boende hos tanta si så lenge hun ville.

Da Simbegwires far kom hjem, så han at rommet hennes var tomt. "Hva har skjedd, Anita?" spurte han bekymret. Kvinnen svarte at Simbegwire hadde stukket av. "Jeg ville at hun skulle respektere meg", sa hun. "Men kanskje jeg var for streng." Simbegwires far forlot huset og gikk i retning av bekken. Han fortsatte til landsbyen til søstera si for å finne ut om hun hadde sett Simbegwire.

...

وقتی که پدر سیمبگویره به خانه برگشت، اتاقش را خالی دید. با قلبی آشفته و نگران پرسید: "این یو صبح داد که سیمبگویره اندهوگتی پرتسند، چه اتفاقی افتاده انیتا؟" زن یو صبح داد که سیمبگویره فرار کرده است. او گفت، "من از او خواستم که به من احترام نگذارد، ولی سیمبگویره جانی نگذارد." پدر سیمبگویره خانه را تیرگی کرد و به سمت پیشتر رفت. او مستریش را به سمت روستای جواهرشی اداهه داد تا ببیند که مستر رور رفت. او مستریش را به سمت روستای جواهرشی اداهه داد تا ببیند که آیا او سیمبگویره را دیده است.

Ting ble bare verre for Simbegwire. Hvis hun ikke gjorde ferdig husarbeidet, eller klagde, slo Anita henne. Og under middagen spiste Anita det meste av maten, slik at Simbegwire bare fikk noen få rester. Hver natt gråt Simbegwire til hun falt i søvn mens hun klemte rundt teppet fra moren sin.

...

اوضاع برای سیمبگویره بدتر شد. اگر او کارهای روزمره را تمام نمی کرد یا آشکاپت می کرد، آنیتا او را کتک می زد. و موقع شام، آنیتا بیشترین غذا را می خورد. هر شب سیمبگویره برای سیمبگویره و سیمبگویره را با اندکی غذا می خورد. هر شب سیمبگویره برای سیمبگویره و سیمبگویره را با اندکی غذا می خورد. هر شب سیمبگویره برای سیمبگویره و سیمبگویره را با اندکی غذا می خورد.

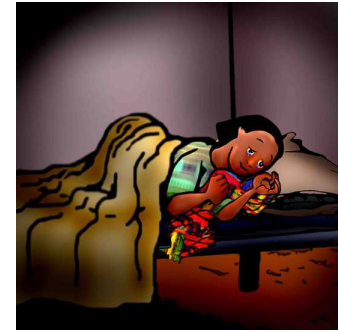

یک روز صبح، سیمبگویره دیر از رختخواب بلند شد. آنیتا سرش داد زد و گفت،
“تو دختر تنبلی هستی!” او سیمبگویره را از تخت هل داد. آن پتوی با ارزشش به
ناخنش گیر کرد و به دو قسمت پاره شد.

...

En morgen brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. “Din latsabb!” ropte Anita. Hun dro Simbegwire ut av sengen. Teppet hun var så glad i satt fast på en spiker og revnet.

عمه ی سیمبگویره او را به خانه ی خودش برد. او به سیمبگویره غذای گرم داد،
و او را با پتوی مادرش در رختخواب گذاشت. آن شب سیمبگویره گریه کرد تا
زمانی که خوابش برد. ولی آنها اشک آسودگی بود. او می دانست که عمه اش
مراقبش خواهد بود.

...

Simbegwires tante tok med seg barnet til sitt eget hus. Hun ga Simbegwire varm mat, og la henne til å sove med teppet til moren sin. Den natten gråt Simbegwire idet hun sovnet. Men det var fordi hun var så lettet. Hun visste at tanta hennes ville ta seg av henne.

Denne kvinnen så opp i treet. Da hun så jenta og bitene av det fargerike teppet, ropte hun: "Simbegwire, min brors datter!" De andre kvinnene stoppet å vaske og hjalp Simbegwire med å klatre ned fra treet. Tanta hennes ga den lille jenta en klem og prøvde å trøste henne.

...

ان پیتوی از پیتوی و قسیمی و جیر و آن ای دید، وقتی که از آن دختر و جیر برادرم، "سمنگوره"، سمنگوره را دید، گریه کرد، رنگارنگش را دید، گریه کرد، سمنگوره در پاشتن آمدن از درخت کمک کردند همه اش را متوقف کردند و به سمنگوره در آغوش گرفت و سعی کرد او را دلناری دهد. آن دختری را در آغوش گرفت و سعی کرد او را دلناری دهد.

Simbegwire var veldig opprørt. Hun bestemte seg for å rømme. Hun tok bitene fra morens teppe, pakket litt mat og dro av gårde. Hun fulgte den samme veien som faren hennes hadde tatt.

...

سمنگوره خیلی آشفته بود. او تصمیم گرفت که از خانه فرار کند. او قسیمی از پیتوی مادرش را برداشت، مقداری غذا برداشت و خانه را تری کرد. او راهی که پدرش رفته بود را دنبال کرد.

وقتی که غروب شد، از یک درخت بلند نزدیک رود بالا رفت و درشاخه ها برای خودش تختی درست کرد. تا زمانی که به خواب رفت آواز می خواند: "مامان، مامان، مامان تو من را رها کردی. تو مرا رها کردی و دیگر هیچوقت برنگشتی. پدردیگر من را دوست ندارد. مامان، تو کی برمی گردی؟ تو منو رها کردی."

...

Da kvelden kom, klatret hun opp i et høyt tre ved en bekk og redde seg en seng i grenene. Da hun gikk og la seg, sang hun: "Mamma, mamma, mamma, du forlot meg. Du forlot meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikke glad i meg lenger. Mamma, når kommer du tilbake? Du forlot meg."

صبح روز بعد، سیمبگویره دوباره آواز خواند. وقتی که زنان برای شستن لباس هایشان به کنار رود آمدند، صدای آواز غمگینی را که از بالای یک درخت بلند می آمد، شنیدند. آنها فکر کردند که آن فقط باد است که برگ ها را به صدا در می آورد، و به کار خود ادامه دادند. ولی یکی از خانم ها خیلی با دقت به آواز گوش داد.

...

Neste morgen sang Simbegwire sangen igjen. Da kvinnene kom for å vaske klærne sine i bekken, hørte de den triste sangen fra høyt oppe i treet. De trodde det bare var vinden som raslet med bladene og fortsatte med arbeidet sitt. Men én av kvinnene hørte veldig nøye på sangen.